

10 ^жНе си ли мя издоилъ като млѣко;
И не си ли мя сѣсырилъ като сиреніе?
11 Съ кожж и пльть си мя облѣклъ,
И съ кости и жили си мя опелъ;
12 Жизнь и милость си ми дарилъ,
И посѣщеніе-то ти е упазило духъ-тъ ми;
13 Но и това си кръялъ ты въ сърдце-то си:
Знайж че това бѣ съ тебе.
14 Ако съгрѣшж, ^жнаблюдавашъ мя,
И отъ беззаконіе-то ми не щешъ да мя
обезвинишъ.
15 Ако направіж нечестіе, ^жгорко ми:
И ^иправедень да съмъ; не можж дигиж
главж-тъ си.
Пълентъ съмъ съ бесчестіе: ^жвиждъ прочее
скърбъ-тъ ми;
16 Защото расте. ^жГониш мя като лвътъ:
И като ся вращашъ показувашъ ся стра-
шень противъ мене.
17 Новы свидѣтели прѣдставяши противъ
мене,
И умноожавашъ гнѣвъ-тъ си върху ми:
Едно подиръ друго воинства нападать
вързъ мене.
18 ^жА защо мя извади ты изъ маткж-тъ
на майкж ли?
О, да бѣхъ издѣхналъ, и око да не бѣ мя
виждало.
19 Щѣхъ да съмъ като че не съмъ бѣлъ:
Отъ маткж-тъ въ гробъ-тъ щѣхъ да ся
отнесж.
20 ^жДни-тъ ми малко не сж ли? ^жпрѣстані
прочее,
^жИ остави мя, да си отдѣхнѫ малко,
21 Прѣди да отидж отъ дѣто нѣма да ся
върнж,
^жВъ тѣмнѣ земїж си въ съмртиж сѣнкж;
22 Въ мрачнѣ земїж, както тьма-та на
съмртиж-тъ сѣнкж,
Дѣто нѣма никакъвъ редъ,
И видѣло то е като тьма.

ГЛАВА 11.

1 И отговори Софаръ Наамаецъ-тъ, и
рече:
2 Не ся ли дава отвѣтъ на много думы?
И многорѣчивый-тъ ще ся оправдае ли?
3 Праздны-тъ ти думы ще затулятъ ли уста-
та на человѣцы-тъ?
И ты да ся присмивашъ, а тебе нѣкой да
тъ не посрами ли?
4 ^жЗащото ты си реклъ: Говореніе-то ми е
право,
И чистъ съмъ азъ прѣдъ очи-тъ ти.
5 Но дано бы проговорилъ Богъ,

^жПсал. 139; 14, 15, 16.^жПсал. 139; 1.^иИса. 3; 11.^иГл. 9; 12, 15, 20, 21.^иПсал. 25; 18.^иИса. 38; 13. Плач. 3; 10.^иГл. 3; 11.^иГл. 7; 6, 16, 8; 9. Псал.

39; 5.

^оПсал. 39; 13.^пГл. 7; 16, 19.^рПсал. 88; 12.^сПсал. 23; 4.[—]^аГл. 6; 10, 10; 7.^бЕзд. 9; 13.^вЕккл. 3; 11. Рим. 11; 33.^гГл. 9; 12, 12; 14. Откр. 3; 7.

И да бы отворилъ устны - тѣ си противъ
тебе:
6 И да ти явѣше тайны-тѣ на мудрость-тѣ,
Че сж сугубы отъ колкото ся знае.
Знай проче, че ^жБогъ по малко отъ без-
законіе-то ти изыскаува отъ тебе.
7 ^жМожешъ ли да избродиши Божій-тѣ
дѣлбины?
Можешъ ли да издириши Всесилный-тѣ
съвршенно?
8 Тѣ сж высоки до небе - то: що можешъ
да направиши?
По дѣлбоки сж отъ ада: що можешъ да
познаешъ?
9 Мѣра-та имъ е по дѣлга отъ земїж-тѣ,
И по широка отъ море-то.
10 ^жАко доиде той та затвори, или събере,
То кой може да го възбрани?
11 Защото ^жтой знае суетж-тѣ на человѣ-
цы-тѣ,
И нечестіе-то види,
И нѣма ли да даде вниманіе?
12 А ^жчеловѣкъ суетень горди ся,
И человѣкъ ся ражда диво оселче.
13 ^жАко приготвиши ты сърдце-то си,
^жИ простишъ ржцѣ-тѣ си къмъ него:
14 Ако има беззаконіе въ ржцѣ-тѣ ти, от-
далечи го,
И ^ине оставай да ся насели нечестіе въ
шатель-тѣ ти.
15 ^жТогазъ само ще повдигнешь лице - то си
безъ пятно:
И утвѣрдѣнъ ще бѫдешъ, и нѣма да ся
боишъ:
16 Защото ^жты ще забравишъ скърбъ-тѣ:
Ще ^жпомнишъ както води които сж
оттекли.
17 И твойтъ вѣкъ ^жще бѫде по свѣтль отъ
пладне:
И тьминка ако си, ^жако ще станешъ като
зоря:
18 И ще си безопасенъ, защото има надежда:
Ей, ще копаешъ, и ^жще си лѣгнешь безо-
пасно.
19 Ще лѣгнешь, и не ще има кой да тя
устрашава:
И мнозина ще тѣреятъ твоє-то лице.

20 А ^жочи-тѣ на нечестивы-тѣ ще истаѣхтъ,
И приѣбъжище не ще да има за тѣхъ,
И ^жнадежда-та имъ ще е издѣхваніе.

ГЛАВА 12.

1 А Йовъ отговори, и рече:
2 Наистинѣ вы сте само людіе,
И съ васъ ще мудрость-та да умре!

^оПсал. 10; 11, 14, 35; 22.

94; 11.

^пПсал. 73; 22, 92; 6. Еккл.

3; 1; 22.

^ж1 Цар. 7; 3. Гл. 5; 8, 22;

21. Псал. 78; 8.

^иПсал. 88; 9, 143; 6.^иПсал. 101; 3.^иВиж. Быт. 4; 5; 6. Гл. 22; 26.^жПсал. 119; 6. 1 Йоан. 3; 21.^иИса. 65; 16.^иПсал. 37; 6, 112; 4. Иса.

58; 8, 10.

^иЛев. 26; 5, 6. Псал. 3; 5.

4; 8. Прит. 3; 24.

^иЛев. 26; 16. Втор. 28; 65.^иГл. 8; 14, 18; 14. Прит. 11; 7.